

גלוי חופש הרצון בגאולה

בסדר הגאולה העתידה יש צורך שרצון של ישראל יתרומם, באופן שלא יהיה מעורב בו שום צד של הכרח וסבה, אלא הכל מצד גלוי חופש הרצון, על ידי שיכלול רצונם ברצונו של הקב"ה, שאינו תלוי בשום טעם וסבה. וזהו ענין מה שאמרו "אין בן דוד בא עד שיתייאשו מן הגאולה" (סנהדרין צ"ז, א), כלומר שרצונם להגאל לא יהיה משום סבה, ולא יראו בגאולתם שום פתרון בשבילם, ואף על פי כן ירצו להגאל, מפני שזהו רצונו של הקב"ה, וכמו שרצון ה' לגאול את ישראל הוא רק מתוך אהבה בלי מצרים, מתוך רצון גמור, למרות כל הטענות והמענות החמורות של המקטרגים למיניהם, "ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה", כן גם רצונם של ישראל יתעלה למעלה מכל צד הכרח, ויהיה רק מצד רצונם המוחלט.

ולו היו זוכים ישראל, ^{Plan A} היה הרצון הזה מתגלה דרך מישרים, מצד האהבה הגמורה והשלמה, באופן שעבודת ה' לא תהיה מצר יראת הענש או על מנת לקבל פרס, כי אם מצד אהבת ה' ויראתו הטהורה. ^{Plan B} אולם כאשר אינם זוכים לזה, יתכן שגלוי זה יבוא בדרך עקיפין, על ידי תגבורת החוצפה והכפירה, בעקבתא

דמשיחא חוצפא יסגיי, ולמרות כל זאת יש לצפות ביותר לגלוי אורו של משיח, לפי שדוקא מתוך זה שהטענות על ישראל הן כל כך גדולות, — יותר יש מקום שהגאולה תבוא דוקא מצד הרצון הטהור של הקב"ה שאינו תלוי בשום סיבה וטעם של הכרת.

ואף שהגאולה העתידה תהיה בלי שום סבה וטעם כי אם מצד הרצון הפשוט, בכל זאת תבוא גם על ידי אתערותא דלתתא. ולא הרי הגאולה העתידה כתרי גאולת מצרים, שגאולת מצרים היתה רק מצד אתערותא דלעילא, בבחינת ראשית היצירה, "כד סליק ברעותיה למיברי עלמא" (זוהר), ואלו הגאולה האחרונה צריכה לבוא גם על ידי אתערותא דלתתא. ואין זה סתירה למה שהגאולה צריכה להיות על ידי גלוי הרצון הפשוט, כי האתערותא דלתתא אינה נקראת סבה לגלוי הרצון של מעלה, שמכיון שגם הרצון של ישראל צריך להתעלות לרצון בלתי תלוי ומשועבד ולהיות גלוי רצון טהור בבחינת "משכני אחריך נרוצה", הרי זה עצמו הוא האתערותא דלתתא, ולעומת זה מתגלת גם הרצון העליון בלא שום נמוק וסברא, ובזה תהיה הגאולה העתידה גאולת אמת נצחית לעד, לתקן עולם במלכות שדי.